

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Савіної Світлани Миколаївни про офіційне тлумачення положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування”

м. К и ї в
20 листопада 2003 року
№ 52-у/2003

Справа № 2-26/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Резенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Савіної Світлани Миколаївни про офіційне тлумачення положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” від 26 червня 1997 року, № 400/97-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237; 1998 р., № 49, ст. 303).

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Савіна С.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” (далі – Закон), відповідно до якого платниками збору на обов’язкове державне пенсійне страхування є юридичні та фізичні особи, що здійснюють операції з купівлі-продажу валют.

У конституційному зверненні зазначається, що згідно з Законом України “Про державну підтримку малого підприємництва” від 19 жовтня 2000 року № 2063-III Савіна С.М. є суб’єктом малого підприємництва, для якого державою встановлено систему пільг у частині сплати податків і зборів.

Підставою для отримання таких пільг, вважає заявниця, є свідоцтво про сплату єдиного податку. В Указі Президента України від 3 липня 1998 року № 727/98 “Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва” міститься перелік відповідних пільг. Зокрема, суб’єкт малого підприємництва, який сплачує єдиний податок, не є платником збору на обов’язкове державне пенсійне страхування.

Необхідність офіційного тлумачення положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону громадянка Савіна С.М. обґрунтовує наявністю неоднозначного застосування його судами України. Так, одні суди (рішення Господарського суду Донецької області від 15 січня 2002 року у справі № 2/405, постанова Вищого арбітражного суду України від 11 березня 2001 року у справі № 04/11-22/15) виходять з того, що суб’єкт підприємницької діяльності, який сплачує єдиний податок відповідно до Указу Президента України “Про спрощену систему оподаткування, обліку

та звітності суб'єктів малого підприємництва”, не є платником збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі-продажу валют. Інші суди (постанова Донецького апеляційного господарського суду від 20 березня 2002 року у справі № 2/406, постанова Вищого господарського суду України від 16 квітня 2002 року у справі № 2/405, ухвала Верховного Суду України від 20 червня 2002 року у справі № 2/405) вважають, що платники єдиного податку зобов'язані сплачувати такий збір.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України своєю Ухвалою від 9 липня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. Вивчення матеріалів конституційного звернення свідчить, що після відхилення 17 травня 2001 року Калінінським районним управлінням Пенсійного фонду України в м. Донецьку претензії громадянки Савіної С.М. про повернення їй стягнутого з неї збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з операцій з купівлі-продажу валют питання щодо законності цього стягнення розглядали відповідні судові інстанції. Рішенням від 15 січня 2002 року у справі № 2/405 Господарський суд Донецької області в повному обсязі задовольнив позовні вимоги та зобов'язав Калінінське районне управління Пенсійного фонду України в м. Донецьку повернути громадянці Савіній С.М. стягнуті з неї кошти. Постановою від 16 квітня 2002 року у справі № 2/405 Вищий господарський суд України скасував це рішення та відмовив у позові Савіній С.М., зазначивши, що обов'язковість сплати зазначеного збору не пов'язується зі статусом платника податку як суб'єкта підприємницької діяльності. Ухвалою від 20 червня 2002 року Верховний Суд України відмовив позивачці у порушенні касаційного провадження з перегляду зазначеної постанови Вищого господарського суду України.

Крім того, громадянка Савіна С.М. наводить рішення судів України, які не підтверджують фактів неоднозначного застосування судами пункту 5 частини першої статті 1 Закону, про що свідчить їх зміст (постанова Донецького апеляційного господарського суду від 20 березня 2002 року № 2/406, постанова Вищого арбітражного суду України від 11 березня 2001 року № 04-1/11-22/15).

Президент України в листі до Конституційного Суду України зазначив, що ні Законом України “Про державну підтримку малого підприємництва”, ні Указом Президента України “Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва” не передбачено звільнення платника єдиного податку від сплати збору на обов’язкове державне пенсійне страхування з операцій купівлі-продажу валют.

Як повідомив у листі Голова Вищого господарського суду України, у вирішенні спорів, що стосуються застосування положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону, Вищий господарський суд України та Верховний Суд України дотримуються єдиної правової позиції щодо обов’язковості стягнення збору на обов’язкове державне пенсійне страхування з операцій з купівлі-продажу валют, що виключає неоднозначне застосування цього положення Закону.

Оскільки конституційне звернення, а також додані до нього матеріали не містять фактів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону, що суперечить вимогам статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, підстав для відкриття провадження у справі немає.

Керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Савіної Світлани Миколаївни про офіційне тлумачення положення пункту 5 частини першої статті 1 Закону України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” від 26 червня 1997 року, № 400/97-ВР на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

